

Sufizmus

Sväté Fihi ma Fihi:

Rozhovory s Rumim 12 a 14

Rozhovor 12

Keď prišiel Amir,

Rumi povedal:

„Chcel som ťa navštíviť.

Ale vediac, že si

zaneprázdnený

záujmami ľudí,

ušetril som ti problémy.“

Amir odpovedal:

„Táto povinnosť

na mňa doliehala.

Teraz, keď tá naliehavosť

skončila, odteraz

budem na teba čakať.“

Rumi povedal:

„Nie je v tom žiaden rozdiel.

Je to všetko tá istá vec.

Ty si taký dobrotivý,

že všetky veci sú pre teba

rovnaké.

Pretože dnes si to ty,

kto je zamestnaný

dobrymi skutkami a charitou,

samozrejme som schopný

ťa navštíviť.

Práve teraz niektorí z nás

diskutovali o tejto otázke:

Ak svätec, ktorý nesie

tajný Boží klenot

(Božiu milosť),

niekoho udrie,

zlomiac mu nos a čeľusť,

kto je ukrivdená strana?

Každý hovorí,

že ten ublížený je ukrivdený,

ale v skutočnosti

ukrivdenou osobou je svätec,

ktorý tú ranu zasadil.

Ten, kto bol udretý

a má poranenú hlavu,

je previnilec

a svätec je zaiste

ukrivdenou stranou, pretože

nesie Boží klenot.

Svätec je ponorený v Bohu

a preto jeho skutky

sú Božie skutky.

Nenazvali by sme Boha

previnilcom.

Napríklad, západniar

žije na západe.

Nejaký orientálec príde

na návštevu. Západniar

je pre orientálca cudzinec

ale kto je

skutočným cudzincom?

Nie je orientálec

cudzincem pre celý

západný svet?

Aj tak, celý tento svet

je iba dom, nič viac.

Či ideme z tejto izby

do tamtej izby,

z tohto kúta do tamtoho kúta,

nie sme stále

v tom istom dome?

Ale svätec,

ktorý vlastní Boží klenot,

opustil tento dom.

On je Cudzinec.

Mohamed povedal:

„Moslim bol ako cudzinec.“

Nepovedal:

„Orientálec bol

ako cudzinec.“

A preda, nie je tento svet

skutočným cudzincom?

Preto, keď bol

Prorok porazený,

on bol ukrivdenou stranou

a keď on porazil svojich

nepriateľov, aj tak bol stále

ukrivdenou stranou.

Pretože v oboch prípadoch

bol on v práve

a ukrivdená strana je tá,

ktorá je v práve.

Mohamedovo srdce cítilo

bolesť za jeho zajatcov.

Na upokojenie Proroka

Boh zoslal zjavenie,

hovoriac:

Ó Prorok, odkáž

zajatcom v tvojich rukách:

„Ak sa obrátite k pravde

a k spravodlivej ceste,

Boh vás vyslobodí z otroctva.

On obnoví všetko,

čo ste stratili a omnoho viac,

vrátane budúcich

pokladov vo svete.“

Amir sa spýtal:

„Keď služobník Boží

vykonáva službu,

vyplynie milosť a dobro

z toho činu alebo

je to dar Boží?“

Rumi odpovedal:

„Je to dar Boží

a milosť Božia.

A preda Boh,

vo Svojej nesmiernej láske

dáva zásluhu tomu činu

a milosť služobníkovi,

vyhlasujúc:

Oboje sú tvoje.“

Amir povedal:

Pretože Boh má takú lásku,

potom každý,

kto hľadá v pravde,

ten nájde.“

Rumi povedal:

„Ale bez vedenia

sa to neuskutoční.

Preto keď Izraeliti

boli poslušní Mojžišovi,

boli im cesty otvorené,

dokonca aj cez more.

Ale keď boli neposlušní,

zotrvali v divočine

po mnoho rokov.

Vodcovia daného času

sú poverení zabezpečiť

blahobyt tých,

ktorí sú k nim pripútaní

a ktorí sú striktné poslušní.

Napríklad,

ak skupina vojakov

nasleduje príkazy

svojho veliteľa,

aj on sa postará o ich

blahobyt a je povinný

to zabezpečiť.

Ak ale nie sú poslušní,

ako od neho možno

očakávať, že sa postará

o ich záujmy?
 Mysel' je veliteľ
 ľudskeho tela.
 Pokiaľ sa jednotlivé časti
 tela podriadia mysli,
 všetky záležitosti tela
 prebiehajú dokonale,
 ale keď neposlúchajú,
 celý prirodzený rád
 sa naruší.
 Nevidel si,
 že keď sa muž opije,
 jeho ruky, nohy a jazyk
 ho odmietajú poslúchať?
 Potom,
 nasledujúci deň,
 keď je opäť triezvy,
 narieka:
 „Čo som to urobil?
 Prečo som urobil a povedal
 také strašné veci?“
 Rovnakým spôsobom
 dedina pracuje spoločne
 v dokonalom poriadku
 iba vtedy, keď je tam vodca,
 ktorého dedičania nasledujú.
 Tak ako myseľ je veliteľom
 uprostred tela,
 tak všetky rôzne bytosti,
 ktoré spoločne vytvárajú
 ľudstvo so svojimi mnohými
 myšliami, vedomosťami,
 úvahami a učením,
 sú telom ľudstva
 a svätec je mysl'ou
 uprostred nich.
 Keď títo ľudia,
 ktorí sú telom,
 nenasledujú tú myseľ,
 všetky ich záležitosti upadnú
 do zmätku a rozporu.
 Musia sa podriadiť
 takým spôsobom,
 že bez ohľadu na to,
 čo ten svätec robí, oni to
 akceptujú bez diskusie
 ich vlastnej mysle.
 Pretože často
 svojou vlastnou mysl'ou
 nedokážu porozumieť

činom svätca.
 Preto sa musia podvoliť
 všetkému, čo svätec povie.
 Podobne, keď je dieťa
 dané do učenia ku krajčírovi,
 musí vykonať všetko,
 čo mu povedia.
 Ak mu dajú našiť záplatu,
 musí ju našiť.
 Ak mu dajú lem,
 musí našiť lem.
 Ak si želajú,
 aby sa naučilo ich obchodu,
 musí úplne podriadiť
 svoje vlastné túžby
 a stať sa poslušným
 krajčírovým príkazom.
 Boh nám ponúka
 Božské vedenie a ochranu,
 ktoré sú nadradené
 stotisícu zápasov a úsilí.
 To znamená, keď zasiahne
 Božia ochrana,
 urobí prácu
 rovnú stotisícu
 zápasov a úsilí.
 Usilovať sa je dobré
 a užitočné, ale čo je to
 v porovnaní s Božím
 vedením a ochranou?
 Amir sa spýtal:
 „Vytvára Božia ochrana
 zápasy?“
 Rumi odpovedal:
 „Prečo by nemala?
 Keď Božia ochrana príde,
 zápasy začínajú.
 Ježiš –
 aký zápas podstúpil on!
 Avšak Ján Krstiteľ
 uznal ten dar, zatiaľ čo bol
 ešte v Máriinom lone.
 Milosť prichádza prvá.
 Potom akoby náhodou
 vstupuje uvedomenie,
 toto je ovocie
 Božej milosti –
 čistý dar od Pána.
 Keby toto nebola pravda,
 ako by potom Ježišovi

žiaci mohli prijať
 také požehnanie?
 Milosť a odovzdanosť
 sú ako iskra,
 ktorá vyskočí z ohňa.
 Najskôr dostaneme ten dar.
 Ak ale pridáte bavlnu
 a živíte tú iskru,
 až kým nevyrastie,
 potom to je odovzdanosť.
 Na začiatku je vaša iskra
 malá a slabá.
 Keď ste ale živili
 ten slabý oheň,
 rozšíri sa po svete
 a uvrhne vesmír
 do plameňov.
 Malá iskra sa stane veľkým
 a mocným plameňom.“
 Povedali Rumimu:
 „Amir ťa veľmi miluje.“
 Rumi odpovedal:
 „Ani môj príchod
 ani moja reč nie je
 znamením mojej lásky.
 Hovorím všetko,
 čo ku mne prichádza.
 Ak si to Boh želá, učiní
 týchto pár slov užitočnými,
 takže narastú
 vo vašom srdci
 a prinesú vám veľké odmeny.
 Ak si to Boh neželá,
 aj keby bolo vyslovených
 stotisíc slov,
 neuchovávajú sa v srdci
 ale prebehnú okolo
 a budú zabudnuté.
 Ak ohnivá iskra pristane
 na spálenej handre
 a Boh si to želá,
 tá jediná iskra
 pohltí tú handru.
 Ak si to Boh neželá
 a stovka iskier padne
 na práchno,
 nezanechá to jedínú stopu.
 Tieto slová
 sú Božou armádou.
 Z Božej právomoci otvárajú

a uchvacujú pevnosti.
Ak Boh nariadi
stovke jazdcov ísť
a ukázať svoje tváre
pri takej a takej pevnosti,
ale nedobyť ju,
bude tak.
Ak prikáže jedinému jazdcovi
dobyť tú pevnosť,
potom ten istý
jediný jazdec
otvorí brány pevnosti
a dobyje ju.
Boh zoslal komára
na Nimróda
a ten ho zničil.
„V očiach gnostika
sú rovné
dolár a penny,
lev a mačka.“
Ak Boh udelí Svoje
požehnanie, jediná penny
urobí prácu tisíca dolárov
i viac.
Ak Boh odoprie
Svoje požehnanie
tisícu dolárov,
nedokážu urobiť prácu
jedinej penny.
Rovnako tak sa stane, ak Boh
poverí mačku,
aby zničila leva tak,
ako komár zničil Nimróda.
Skrátka, keď si uvedomíme,
že všetky veci sú z Boha,
všetky veci sa v našich očiach
stanú jedným a tým istým.
Aj ja dúfam, že vy
budete počuť tieto slová
vo svojich srdciach,
pretože to by bolo užitočné.
Ak tisíc zlodejov príde
z vonku,
nedokážu otvoriť dvere
bez nejakého zlodeja
vo vnútri, ktorý môže
tie dvere odomknúť.
Vysloviť tisíc slov z vonku,
no pokiaľ nepríde žiadne
ako odpoveď z vnútra,

dvere sa nikdy neotvorí.
Tak isto je to so stromom –
pokiaľ v jeho koreňoch nie je
žiadna túžba po vlaha,
aj keby ste naň vyliali
tisíc príválov vody,
nedosiahlo by to nič.
Najskôr musí byť
smäd po vode
v jeho koreňoch.
Hoci je celý svet
rozžiarený slnečným svetlom,
pokiaľ nie je
tá iskra svetla vnútri v oku,
nikto nedokáže
to svetlo zazrieť.
Koreňom vecí
je vnímavosť v duši.
Duša je jedna vec
a duch je druhá.
Nevidíte počas spánku,
ako Duša cestuje do diaľky?
Duch zotrúva v tele,
udržiujúc ho nažive,
ale duša sa túla
a je premenená.
Keď Ali povedal:
„Ten, kto pozná sám seba,
pozná svojho Pána,“
hovoril o poznaní Duše.
Ak hovoríme,
že hovoril o tejto duši
alebo o tamtej duši,
to je niečo úplne iné.
Na druhej strane,
ak to vysvetľujeme
ako Dušu Samotnú,
poslucháč si môže stále
myslieť, že myslíme jednu
dušu, pretože on ešte nepozná
Dušu Samotnú.
Obyčajné slová
nedokážu vyjadriť
duchovné porozumenie.
Slová odhalia iba to,
čo chce srdce počuť.
Za týmto svetom
je pre nás iný svet.
Tento svet
a jeho potešenia uspokojujú

zvíra v nás. Všetky
tieto potešenia naplňajú
našu zvieraciu podstatu,
kým naše skutočné ja
pomaly zomiera. Hovorí sa:
„Ľudská bytosť
je inteligentné zvíra,“
avšak my pozostávame
z 2 vecí. Telesné túžby
živí našu živočíšnosť
v tomto materiálnom svete.
Ale čo sa týka našej
skutočnej podstaty,
jej potravou je poznanie,
múdrosť
a uzretie Boha.
Živočíšnosť v nás
uteká preč od Boha,
zatiaľ čo naše duchovné ja
uteká z tohto sveta.
„Jeden z vás je neveriaci
a jeden z vás je veriaci.“
[Korán 64:2]
Dvaja ľudia súperia
v tvojom vnútri.
Ktorý bude úspešný?
Ten, ktorého Šťastie
urobí svojim priateľom.